

Světě...

Emi/D   D   G/D   D ...

1. Kdybych tak mohl teď – odhodit, co bylo dřív.
Zapomněl bych na všechny rány a nebál bych se svojí tváří.
To bych pak přišel k tobě – mohl bych ti do očí dívat.
A ty bys na mě měla čas a mohli bychom znova začínat...

2. Kdybych tak mohl teď – udělat co chci...
Zabouchnul bych za sebou dveře a šel bych někam do háje.
Až bych pak přišel na místo, kde jsem s tebou byl...
A tam bych hledal sám a sám, kde jsem se tak mýlil.

Mezihra: Emi/D   D   G/D   D ...

3. A jak bych se mohl nezeptat, co je to za blbej svět!?
A co mám tu vlastně dělat, anebo je to jedno.
A jak bych mohl teď neřešit, co je vlastně smrt?
Je to konec nebo začátek cest... a jestli se jí bojím.

4. A jak bych se mohl neptat na to, jestli je Bůh?
Je to výplod lidský fantazie, nebo je vážně Bůh...
A až to všechno dořeším,
zjistím, že se na moc z toho přijít nedá...
Jóó světe, jsi podivín – co já tady dělám?
Jóó světe, jsi podivín – co já tady dělám!?

Dohra: Emi/D   D   G/D   D; Emi   D   G   D